

opusdei.org

Månadsreträtt augusti 2021 #Hemifrån

Varje person, unik och oersättlig, är samtidigt något slutgiltigt och det högsta tänkbara (Josef Ratzinger, Introduktion till kristendomen). Några idéer för att göra reträtten i augusti hemifrån.

2021-08-05

Augusti 2021

Varje person är unik och oersättlig

Schema för reträten

Betraktelse

Lästips

Tankar för din personliga bön

Samvetsrannsakan

Betraktelse: Att älska varje person

---o0o---

Lästips

Påve Franciskus: *Gläd er och jubla
och Christus vivit*

---o0o---

Tankar till din personliga bön

Det allra minsta ting som förmår
älska är något av det största som
finns... Varje person, unik och
oersättlig, är samtidigt något
slutgiltigt och det högsta tänkbara.

Josef Ratzinger, *Introduktion till kristendomen*

När ett hjärta är rent och enkelt kan det inte låta bli att älska, för det har upptäckt källan till kärleken, som är Gud. Den helige Jean Marie Vianney

Gud har inte gett oss sin glädje för att du ska gömma den i ditt hjärtas skrymslen, utan för att du ska dela den med andra som har förmågan att älska. Thomas av Aquino, *Catena aurea*

I hans kärlek fanns ingen fordran på någon annan människa, på någon annans tid, kraft, hjälp, tjänst, genkärlek, ty vad Kristus fordrade av honom var uteslutande den andra människans bästa, och han fordrade det allena för den andres skull. Sören Kierkegaard, *Kärlekens gärningar*

Den värdsliga visdomen menar att kärlek är ett förhållande mellan människa och människa;

kristendomen lär, att kärlek är ett förhållande mellan människa – Gud – människa, det vill säga, att Gud är mellanbestämningen. Sören Kierkegaard, *Kärlekens gärningar*

Glädjen hos en man eller kvinna som tillhör Gud måste vara översvallande: rofylld, smittsam, tilldragande ... kort sagt, den måste vara så övernaturlig, lockande och okonstlad att den drar till sig andra så att de går kristna vägar. Den helige Josemaría, Plogfåran, nr 60

Att vara ung är inte en ålder, utan ett tillstånd hjärtat befinner sig i... Den som är ung på riktigt har ett hjärta som kan älska. Påven Franciskus, *Christus vivit*

Herren kallar oss att tända stjärnor i andra unga personers natt. Påven Franciskus, *Christus vivit*

En ung person kan inte vara uppgiven. Det hör ungdomen till att

drömma om stora saker, söka bredda
vyerna, våga gå längre, vilja äga
världen, förmå möta stora
utmaningar och vilja bidra med det
bästa för att bygga något bättre.
Påven Franciskus, *Christus vivit*

Vi kan inte göra saker som isolerar
ungdomar i familjen och i världen
eller som gör dem till en selektiv
minoritet, bevarad för all slags
smitta. Vi behöver göra saker som
stärker dem, ledsagar dem och få
dem att våga möta andra, vara
generösa med sin tjänst och sitt
kristna uppdrag. Påven Franciskus,
Christus vivit

Möjlig samvetsrannsakan

**”Ett nytt bud ger jag er: att ni skall
älska varandra. Så som jag har
älskat er skall också ni älska
varandra (Joh 13:34). Är jag trivsamt
och tillgänglig för min familj och
arbetskamrater? Förmår jag lyssna
och ta till mig det de säger mig?**

”Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek” (Joh 13:35). Är jag medveten om att det viktigaste är att kunna älska? Kan jag säga att mitt apostolat är frukt av min kärlek och att jag därför har riktiga vänner? Tillbringar jag tid med dem?

Finns det en ordning i min kärlek när jag umgås med andra? Hjälper mig Kristi föredöme som gav sig till nästan att ägna min man och mina barn den tid som är nödvändig?

”Förtala inte varandra, bröder” (Jak 4:11). Respekten för människors goda rykte är en grundläggande rättighet. Tar jag tillbaka och reparerar den skada som mitt ord kan ha gjort någon?

Aposteln Jakob säger: **”Det finns bara en lagstiftare och domare, han som kan rädda och förgöra. Men vem är du som dömer din nästa?”** (Jak 4:12).

Bidrar jag ansvarsfullt till någon apostolisk verksamhet? Antar jag samtidigt de följder som mina beslut får? Försöker jag handla av kärlek till Gud och för att tjäna andra? Är mina sociala och professionella kontakter ett konkret område för apostolatet eller står de utanför mitt andliga liv?

Ägnar jag tid att tänka på projekt som är till andras förmån?

Involverar jag andra personer? Vad gör jag för att ha ett kristet inflytande i mitt grannskap, i mitt kvarter, i min stad eller i mitt land, enligt mina möjligheter och alltid med Guds nåd i beräkning?

Kan jag säga att jag gör det som är i min makt för att främja rättvisa lagar som gäller familjen, äktenskap, utbildning och att försvara livet?

Föräldrarna är sina barns främsta uppfostrare. Försöker jag utbilda mig för att bli en bättre hustru och mamma genom läsning,

föräldrakurser, etc.? Tar jag ansvar i detta uppdrag? Talar jag med min man om detta, så att vi drar åt samma håll? För att kunna vara en god uppfostrare, älskar jag i första hand min man?

Förstår jag att Herren, när han inte ger mig barn, leder mig till att ge ett äkta vittnesbörd om den äktenskapliga kärlekens betydelse?

Ser mina barn eller mina vänners och bekantas barn att jag lever mitt kristna liv med naturlighet, att Gud inte bara är på mina läppar utan även i mina gärningar? Försöker jag lära dem att offra deras vardagssysslor till Gud, i synnerhet studierna?

Hjälper jag mina barn att uttrycka sina förväntningar och problem och att utveckla sina tankegångar? Är jag uppriktig och lojal mot dem? Utmanar jag dem att sätta krävande

mål samtidigt som jag respekterar deras frihet?

Tar jag reda på vilka tankar som strömmar i mina barns skolor?

Hjälper jag dem att smälta dem om de är goda eller att motarbeta dem om så inte är fallet? Är jag ansvarsfull i kontakten med skolan och går på möten, samtal, etc. med min man?

”Också efter sin upptagning i himlen fortsätter hon att be för sina barn, att för alla vara en förebild i tro och kärlek och utöva ett gott inflytande på dem” (Katolska Kyrkans lilla katekes 197). Anförtror jag hela min familj åt Maria?

article/manadsretratt-augusti-2021-
hemifran/ (2025-08-04)